Ceturtdiena, 2019. gada 24. oktobris

P9_TA(2019)0044

Ierosinātais jaunais Indonēzijas krimināLkodekss

Eiropas Parlamenta 2019. gada 24. oktobra rezolūcija par ierosināto jauno Indonēzijas krimināLkodeksu (2019/2881(RSP))

(2021/C 202/12)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Indonēziju,

— ņemot vērā ES un Indonēzijas partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas stājās spēkā 2014. gada 1. maijā,

— ņemot vērā 2018. gada 1. februāra 7. Indonēzijas un ES cilvēktiesību dialogu,

— ņemot vērā 2019. gada jūnijā notikušo 8. sarunu kārtu par ES un Indonēzijas brīvās tirdzniecības nolīgumu,

— ņemot vērā 2019. gada 15. septembrī iesniegto krimināLkodeksa projektu,

— ņemot vērā *Yogyakarta* principus,

— ņemot vērā 1948. gada 10. decembra Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

— ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*), ko Indonēzija ratificēja 2006. gadā,

— ņemot vērā 1987. gada ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem,

— ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvessodu,

— ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,

A. tā kā Indonēzija ir ceturtā lielākā pasaules valsts iedzīvotāju skaita ziņā, stabila demokrātiska valsts reģionā un lielākā valsts ar musulmaņu iedzīvotāju vairākumu un daudzveidīga sabiedrība, kas aptver 265 miljonus dažādu reliģiju, etniskās izcelsmes, valodu un kultūru iedzīvotāju;

B. tā kā Indonēzijas valdība ir ierosinājusi krimināLkodeksa projektu, lai grozītu pašreizējo krimināLkodeksu; tā kā šis krimināLkodeksa projekts tika pabeigts 2019. gada 15. septembrī;

C. tā kā krimināLkodeksa projektā ir panti, kas pārkāpj sieviešu, reliģisko minoritāšu un LGBTI personu tiesības un apdraud runas un biedrošanās brīvību;

D. tā kā septembrī Indonēzijā tūkstošiem cilvēku, ieskaitot studentus, sapulcējās, lai protestētu pret krimināLkodeksa projektu, un aicināja apturēt tā pieņemšanu;

E. tā kā 2019. gada 20. septembrī pēc liela mēroga protestiem Indonēzijas prezidents uzdeva Indonēzijas parlamentam atlikt likumprojekta pieņemšanu; tā kā lēmums par tā pieņemšanu tagad jāpieņem Indonēzijas Pārstāvju palātai;

F. tā kā krimināLkodeksa projekta 2. pants, kas attiecas uz spēkā esošajiem tiesību aktiem, tiek uzskatīts par neskaidru, jo tajā nav uzskaitīti sodāmi noziegumi, un šo aspektu varētu izmantot, lai vietējā līmenī leģitimizētu simtiem spēkā esošu un diskriminējošu šariata likumu;

G. tā kā krimināLkodeksa projekts paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam par seksuālām attiecībām ārpus laulības; tā kā šis noteikums faktiski paredz krimināLatbildību par viendzimuma seksuālajām attiecībām; tā kā šā panta dēļ krimināLvajāšanai tiks pakļauti visi cilvēki, kas strādā seksa nozarē;

H. tā kā ierosinātajā krimināl kodeksā ir noteikts, ka neprecētām personām, kuras dzīvo kopā, var tikt piespriests sešu mēnešu cietumsods;

I. tā kā Indonēzijas iestādes oficiāli neatzīst viendzimuma attiecības un tādēļ tās nepārprotami ir šā panta mērķis; tā kā Indonēzija saskaras ar nepieredzēti lielu vardarbīgu un diskriminējošu uzbrukumu pieaugumu, kā arī daudziem LGBTI personu vajāšanas gadījumiem, turklāt pieaug pret LGBTI vērsti dzēlīgi paziņojumi;

J. tā kā krimināl kodeksa projekta noteikumi attiecas arī uz pašreizējo Likumu par zaimošanu; tā kā kopš pašreizējā Likuma par zaimošanu pieņemšanas 1965. gadā vairāk nekā 150 personas, no kurām lielākā daļa pieder pie reliģiskajām minoritātēm, ir notiesātas saskaņā ar šo aktu; tā kā Likums par zaimošanu apdraud reliģiskās minoritātes, ņemot vērā pieaugošo neiecietību pret minoritātēm Indonēzijā;

K. tā kā krimināl kodeksa projekts ierobežo informācijas sniegšanu par kontracepciju un kontracepcijas pieejamības atvieglošanu visiem, kas jaunāki par 18 gadiem; tā kā ierobežota piekļuve kontracepcijai ir īpaši smagi skārusi marginalizētās iedzīvotāju grupas, kurām jau ir vislielākā Indonēzijas HIV epidēmijas nasta;

L. tā kā ierosinātajā krimināl kodeksā ir noteikts, ka abortu izdarījušai sievietei var piespriest cietumsodu līdz četriem gadiem; tā kā ikvienam, kas palīdz sievietei veikt abortu, var piespriest cietumsodu līdz pieciem gadiem;

M. tā kā septembrī Indonēzija pieņēma pretrunīgi vērtētu likumu, kas ierobežo valsts Korupcijas apkarošanas komisiju, ko dēvē arī par "KPK" un kas kopš tās izveides 2002. gadā ir sekmīgi saukusi pie atbildības simtiem politiķu; tā kā pašreizējā krimināl kodeksa noteikumi, Likums par elektronisko informāciju un darījumiem un terorisma apkarošanas tiesību akti ir tikuši patvaļīgi izmantoti, lai ierobežotu cilvēktiesību aizstāvju darbu;

N. tā kā cilvēktiesību aizstāvji ir apdraudēti sava darba dēļ, jo viņi ziņo par cilvēktiesību pārkāpumiem, jo īpaši saistībā ar protestiem Rietumu Papua provincēs; tā kā kopš protestu sākuma vismaz 40 cilvēki ir nogalināti un vismaz 8 000 Papua pirmiedzīvotāji un citi Indonēzijas iedzīvotāji ir pārvietoti no savām mājām Rietumu Papua provincēs; tā kā žurnālistiem un neatkarīgām ANO struktūrām ir atkārtoti liegta piekļuve šim reģionam;

O. tā kā 2019. gada 2. maijā *Wamena* rajona tiesa ES pilsonim *Jakub Fabian Skrzypski* piesprieda cietumsodu uz pieciem gadiem par viņa iespējamo iesaistīšanos Papua separātistu kustībā;

P. tā kā Indonēzijā laikposmā no 2015. līdz 2018. gadam vairāk nekā 40 cilvēkiem tika piespriests nāvessods un vairāk nekā 300 ieslodzītie ir notiesāti uz nāvi; tā kā nāvessods ir nežēlīgs, necilvēcīgs un pazemojošs sods, kas ir pretrunā tiesībām uz dzīvību,

1. atzinīgi vērtē to, ka attiecības starp ES un Indonēziju ir balstītas uz tādām kopīgām vērtībām kā demokrātija un laba pārvaldība, cilvēktiesību ievērošanu un miera, stabilitātes un ekonomiskā progresa veicināšanu;

2. pauž dziļas bažas par pārskatītā Indonēzijas krimināl kodeksa projekta noteikumiem, kas pieļauj diskrimināciju dzimuma, reliģijas un seksuālās orientācijas dēļ, kā arī minoritāšu diskrimināciju;

3. atzinīgi vērtē prezidenta *Widodo* rīkojumu atlikt tā pieņemšanu; aicina Indonēzijas parlamentu būtiski pārskatīt ierosināto krimināl kodeksu, nodrošinot, ka tas atbilst starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, un svītrot visus diskriminējošos noteikumus;

4. aicina Indonēzijas iestādes atcelt visas tiesību normas, kas ierobežo pamattiesības un pamatbrīvības, un saskaņot visus savus tiesību aktus ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un Indonēzijas starptautiskajām saistībām;

5. aicina Indonēzijas iestādes aizsargāt LGBTI personu tiesības, saucot pie atbildības par jebkādu LGBTI personu vajāšanu, un dekriminalizēt homoseksualitāti, grozot savu Krimināllikumu; aicina Indonēzijas amatpersonas atturēties no naidīgiem izteikumiem pret LGBTI personām, kas tikai vēl vairāk stigmatizēs viņus; mudina Indonēzijas iestādes veicināt politisko dialogu ar galvenajām ieinteresētajām personām pilsoniskajā sabiedrībā, lai veicinātu un nodrošinātu cilvēktiesību vispārēju piemērošanu;

6. prasa pārskatīt tiesību normas, kas attiecas uz Likumu par zaimošanu, jo tas apdraud reliģiskās minoritātes un ateistus; atbalsta ANO ieteikumus atcelt Krimināllikuma 156. pantu un 156. panta a) punktu, Likumu par reliģijas ļaunprātīgu izmantošanu un par nomelnošanu, Elektronisko darījumu un datu aktu, grozīt pretterorisma tiesību aktus un atcelt apsūdzības pret tiem, kas apsūdzēti par zaimošanu;

7. ar bažām norāda uz seksuālās veselības informācijas brīvas izplatīšanas ierobežojumu kriminālkodeksa projektā; mudina nodrošināt sieviešu un meiteņu piekļuvi necenzētai informācijai par kontracepciju un ģimenes plānošanu;

8. apgalvo, ka tiesības saņemt veselības aprūpi, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpi, ir cilvēktiesības; uzsver, ka būtu jānodrošina pienācīga un finansiāli pieejama seksuālā un reproduktīvā veselības aprūpe, tostarp seksuālā izglītība un informācija, ģimenes plānošana, kontracepcijas metodes, kā arī droši un legāli aborti; norāda, ka šie pakalpojumi ir svarīgi sieviešu dzīvības glābšanai, zīdaiņu un bērnu mirstības samazināšanai un seksuāli transmisīvo slimību, tostarp HIV/AIDS, novēršanai;

9. atkārtoti aicina iestādes noteikt pilnīgu moratoriju nāvessoda izpildei ar mērķi nākotnē nāvessodu atcelt; norāda, ka šo ieteikumu Indonēzija pieņēma 2017.gada Vispārējā periodiskā pārskata pēdējā ciklā; prasa ES un Francijas valdībai darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka *Olivier Jover* netiek piespriests nāvessods;

10. prasa turpināt un cieši uzraudzīt cilvēktiesību situāciju Indonēzijā, jo īpaši regulāri ziņojot Eiropas Savienības delegācijai Indonēzijā un Brunejā; aicina Eiropas Savienības delegāciju Indonēzijā un Brunejā un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu ārkārtas aizsardzību un atbalstu apdraudētajiem cilvēkiem;

11. pauž nožēlu par to, ka ir pieņemti jaunie tiesību akti korupcijas apkarošanas jomā, saskaņā ar kuriem KPK kļūs par valdības aģentūru, nevis neatkarīgu struktūru, un aicina pārskatīt šos tiesību aktus;

12. pauž bažas par vardarbību Rietumu Papua provincēs; aicina Indonēzijas iestādes veikt neatkarīgu izmeklēšanu par nesenajiem protestiem Rietumu Papua; prasa ierobežot drošības spēku izvietošanu šajā reģionā; mudina Indonēzijas valdību, izmantojot politisku dialogu, risināt šo jautājumu Rietumu Papua; aicina iestādes nodrošināt ANO amatpersonām, NVO un žurnālistiem netraucētu piekļuvi Rietumu Papua;

13. pauž bažas par Polijas pilsoni *Jakub Fabian Skrzypski*, kurš ir kļuvis par politieslodzīto Indonēzijā; pauž bažas par to, ka, ņemot vērā nesenos notikumus Papua, viņa ilgstošais cietumsods *Wamena* ne tikai apdraudētu viņa cilvēktiesības, bet arī apdraudētu viņa dzīvību; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu gaidāmajos dialogos ar Indonēziju vērst uzmanību uz *Skrzypski* lietu un prasa, lai Indonēzijas iestādes atļautu viņa pārvietošanu uz Poliju;

14. aicina Indonēziju paplašināt pastāvīgo uzaicinājumu uz visām ANO Cilvēktiesību padomes īpašajām procedūrām, kurās būtu jāparedz neierobežota piekļuve visai valstij;

15. aicina Indonēzijas valdību izpildīt visas savas saistības un ievērot, aizsargāt un īstenot tiesības un brīvības, kas paredzētas Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*);

16. uzsver, ka ES un Indonēzijas brīvās tirdzniecības nolīgumā, par ko pašlaik notiek sarunas, ir svarīgi iekļaut saistošus un izpildāmus noteikumus par cilvēktiesību ievērošanu;

17. atzinīgi vērtē ikgadējo ES un Indonēzijas cilvēktiesību dialogu un ar nepacietību gaida novembrī gaidāmo dialogu;

18. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Indonēzijas valdībai un parlamentam, Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (*ASEAN*) ģenerālsekretāram, *ASEAN* Starpvaldību cilvēktiesību komisijai un ANO Cilvēktiesību padomei.